



ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΔΑΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.



‘Ο Γιάνης κι’ ο Μαρής,
μιλούνε κι’ άπορεῖς.

Γ. — Τί ἔχουμε ;

Μ. — Τί νάχουμε ὅλο καλαισθησίες,
πολλά ξεθεμελέματα κι’ ἀδελές καὶ πλατωσίες,
καὶ μὲ γενναία συνδρομή ποῦ κάνει τὸ γκουβέρνο,
πέφτει τὸ Δικαστήριον καὶ γένεται μονέρον.
‘Ο δήμαρχος ἐργάζεται μετὰ μεγάλου ζήλου
κι’ ὅλα τὰ παληοπράματα θὰ πεταχτοῦν τ’ ἀρήλου,
κι’ ἂν ἴσως δὲν συνετισθῇς τὸ στόμα σου νὰ μάσης,
θὰ σὲ καταδαφίσουμε κι’ ἐσένα πρὶν γεράσης.

Μεγάλη ἀνακαίνησις τῆς πόλεως θὰ γείνη·
κι’ ἀπ’ τοὺς κατοίκους βαθμὴδὸν κανέναν δὲν θὰ μείνῃ.
‘Ο ἄνθρωπος φιλοπρόοδος νέας γραμμάς θὰ σύρῃ
κι’ ὅλα τὰ σπήττα πρόκειται ν’ ἀλλάξουν νοικοκύρη.
Μὲ τοῦ δημάρχου τὰς λαμπρὰς καὶ θείας προαιρέσεις,
— ἂν καὶ εἰδήμονες πολλοὶ εὐρίσκουν κι’ ἐξαιρέσεις —
καὶ μὲ τὸ Δικαστήριον ποῦ κατ’ αὐτὰς θὰ πέσῃ,
μεγάλως βελτιώνεται τοῦ τόπου μας ἡ θέσις.

Κανείς δὲν τὸ περίμενε, ὁ δῆμος τῶν Κορινθίων
νὰ λάβῃ τέτοια πρόοδο δυνάμει τῶν δανείων.

Γ. — Πολλὰ θφείλομε Μαρῆ, στὸ δήμαρχο τὸν Πίπη·
πρῶτα δὲν εἶχες τίποτα, τώρα καὶ τί σοῦ λείπει ;
Παντοῦ λουλούδια μύρια,
σ’ ὅλους τοὺς δρόμους μπάγκοι,
κι’ ὁλοῦθεν οὐρητήρια
γὰρ κάθε σου ἀνάγκη.
Καὶ ποῖος ἄλλος δήμαρχος ἔκαμε τόσα λοῦσα ;
“Ἐκαμα λάθος στὴν ἀρχὴ ποῦ τὸν κατηγοροῦσα!

Μ. — Μονέρονος εἶν’ κι’ ὁ δήμαρχος μὰ τ’όχαν καὶ συμβούλοι
π’ ἂν ἐξαίρεσης τὸν Κουτσό εἶναι μονέρονι οἱ οἱ.
Συμβούλιο δὲν εἶχαμε ποτὲ πουλιὸ γενναῖο
ἔγεινε τόνα δάνειο καὶ γέινεται καὶ νέο.

Πολὺν θὰ προοδέψουμε
μ’ αὐτὰ τὰ δύο δάνεια
καὶ φιόρα θὰ φυτέψουμε
ἀκόμα πλέον σπάνεια,

Μετ’ οὐ πολὺν ὁ ἄνθρωπος μας τελεία θ’ ἂν Εὐρώπῃ,
καὶ δὲν εἰξέρω τὸ γιὰτὶ μισέουν οἱ ἀνθρώποι!
Ποῦ πᾶνε γιὰ καλλίτερα καὶ φεύγουν ἀπὸ μέρος
λαμπρὸν ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὑγείας καὶ ἀέρος !
Γιὰτὶ σὲ μέρη ἄγρια κι’ ἀπομεμακροσμένα
νὰ πὰ νὰ πιάνουνε δουλειὰ
καὶ νὰ μὴ μένουν ἔδρα μὲ χέρια σταυρωμένα
νὰ περπατοῦν σὲ κιμηλιά
καὶ ν’ ἀναπνέουν ἄρωμα ἰξοῦ καὶ λευκανθῆ μου
δαπάναις εὐρωπαϊκοῦ, δανειζομένου Δήμου ;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4Υ1Φ20065

τώρα ποῦ κι' ἄλλοι δχετοί
καὶ δρόμοι θ' ἀνοικτοῦνε.
Γιατὶ νὰ φεύγουν μὲ τοῦ Τζῶν καὶ μὲ τὴν Ἀμφιτρίτη
τώρα ποῦ θ' ἀνθρωπίζουμε κι' οἱ δρόμοι θ' ἀνε ντρίτοι
Ἦταν τὸ Δικαστήριον σὰν παληοκαπονάρα.
Τὸ ἐπετάξαμε κι' αὐτό, Τὶ ἄλλο θέλουν ἄρα;

Γ. — Τὸ Δικαστήριον Μαρή,
μεγάλως μὲ στενοχωρεῖ
καὶ τὸ μυαλό μου διαρκῶς σ' ἀνησυχία τῶχει.
ἄλλοι μοῦ λένε πέταχτο κι' ἄλλοι μοῦ λένε ὄχι!
Μὰ δὲν εἰξέρεις τί τραβῶ
μ' ἐκεῖνο τὸ κοτέτσι
π' ἄλλοι τὸ θέλουν ἀρνούβω
κι' ἄλλοι τὸ θέλουν ἔτσι!

Ἐγὼ ἀπὸ τὴ σκέψη μου κοντεύω ν' ἀρρωστήσω
ποῦ βρίσκομαι σὲ δίλημμα σὰν ποιὸν νὰ φχαριστήσω.
Οἱ μὲν ἐκραύγασαν Μαρή, νὰ πέσῃ ἄρον, ἄρον,
κι' ἄλλοι τὸν καταδαφισμὸν
τὸν θεωροῦν βανδαλισμὸν
καὶ ὄργια Βουλγάρων.

Μ. — Μωρὲ κι' αὐτὸς ὁ δήμαρχος δουλεῖς ποῦ μᾶς ξανοίγει
σὲ μέρος ποῦνε φάουσα καὶ κίνησις ὀλίγη!

Γ. — Ποῖλλοι θὰ μὲ κατηγοροῦν ἂν ἴσως τὸ πετάξω
τὸ θέλουν γιὰ θυμητικὸ
τὸ μονομύεντο τ' ἀγγλικὸ,
ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἔγκλημα μοῦ λένε πῶς θὰ πράξω
μὲ τὸ ν' ἀφήσω ἔδεκε τὸ ξενικὸν μνημεῖον
ἀφοῦ καὶ χρῆμα ἔχομεν στοῦ Δήμου τὸ ταμεῖον
καὶ δήμαρχον κατάλληλον μεστὸν καλαισθησίας
καὶ ἐργολάβους ἱκανοὺς διὰ τὰς ἐργασίας.

Ἄλλοι μοῦ λέν, ἂν πεταχτῇ,
πῶς καὶ τὸ μέρος θ' ἀνοιχτῇ
καὶ πλέον δὲν χρειάζονται σταυροὶ γιὰ τ' ἀγκωνάρι.
μὰ καὶ πολλοὶ καχεκτικοὶ
λένε πῶς πρέπει νὰν ἐκεῖ
γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βρίσκουνε προσήλιο τὸ Γενάρη.
Οἱ μὲν διὰ τοῦ χρήματος
ζητοῦν νὰ κάμουν πάστρα,
οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ κλίματος
τὸ θέλουν γιὰ θερμάστρα

Καὶ βρίσκομαι, ποῦ λές Μαρή,
σ' ἀμχανία φοβερὴ
σ' ἀμφιβολία διαρκή
καὶ ἐν στιγμῇ κρίσεως
κι' ἀνάθεμα τὴν Ἑθνική
πῶδάνεισε τὸ Δῆμο.
Ἄν δὲν ὑπῆρχον τὰ λεφτὰ
ὁ κόσμος νὰ τὰ βλέπῃ,
δὲν θὰ ἤκούοντο αὐτὰ
τὰ πρέπει καὶ δὲν πρέπει

Μεγάλος μ' εὔρηκε μπελᾶς μ' αὐτὸ τὸ νέον ἔργον
καὶ μοῦ μιλοῦνε διαρκῶς
καὶ κόσμος δικηγορικὸς
καὶ κόσμος τῶν ἀεργῶν,
κι' ἄλλοι μοῦ λένε, πέταχτο ν' ἀξήνῃς τὴν πλατεῖα
κι' ἀπὸ μακρὰν νὰ φαίνεται ὁ Μέτελας ὠραίος
κι' ἄλλοι διαμαρτύρονται πῶς θάμει ἡ αἰτία
ποῦ θ' ἀρρωστήσουνε πολλοὶ ὅταν φνοσῇ γρέος.

Ἄλλοι μοῦ λένε πέταχτο καὶ μὴν ἀφήσῃς ἔπεδο
τὶ διάολο τὸ θέλουμε στὴ μέση τὸ χαλέπεδο!
Κι' ἄλλοι μοῦ λένε, ἄσπलगνε, μὴν τὸ γκερεμίσῃς σιάσου!
τὸ ἱερὸν τὸ τέμενος τῆς Θέμιδος σεβάσου,
ποῦ ἀναβλύζει πέριξ του ἐκ τοίχων διαφόρων,
τὸ νομικὸν φωσφόρον!

Καταλαβαίνεις δηλαδὴ σὲ τί μπελᾶ μεγάλω
μ' ἐβάλανε τὰ δάνεια καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἄλλο;
Θὰν τὸ γκερεμίσω δυστυχῶς καὶ θέλω καὶ δὲν θέλω
καὶ μὰ τὸ δήμαρχο κυτῶ κι' ἄλλη τὸν Ἀμπατιέλο,
π' ἂν ἤθελαν ἐβούβαιναν ὅλους τοὺς μασκαράδες,
ὁ μὲ μὲν τὸ οἰκόπεδον, ὁ δὲ μὲ τοὺς παράδες.
Αὐτοὶ ἂν γείνουν δωρηταί, τελειώνει τὸ ποντήλιο
καὶ οὔτε οἱ καχεκτικοὶ θὰ γύρευαν προσήλιο,
οὔτε περὶ τῆς πτώσεως θὰ εἶχαν τόσην βίαν
οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴν ἐργολαβίαν.

Σ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

Ἐπιδιώκοντες πάντοτε νὰ εὐχαριστοῦνται οἱ ἀξιότιμοι
κ.κ. πελάται τοῦ ἐμπορορραφείου μας, ἐπρομηθεύθημεν ἐκ
τῶν μᾶλλον πεφημισμένων καταστημάτων τῆς Εὐρώπης,
μεγάλην καὶ πλουσίαν συλλογὴν τῶν νέων χειμερινῶν ὡφα-
σμάτων δι' ἐνδυμασίας.

Εἰδικὰ ὡφάσματα διὰ παλτὰ ἀναμφισβητήτου στερεότη-
τος. Γέλυμα φαντεζὶ θαυμάσια. Ἐξαιρετικὴν συλλογὴν διὰ
ῥεδιγκότες φράκ καὶ σμόκιν. Πανταλόνια διαφόρων εἰδῶν.

Ὑφάσματα νουβωτὲ διὰ γυναικεῖα ἐπαποφόρια καὶ μπέρ-
τες, Ἀδιάβροχα ἐγγυημένης διαρκείας.

Περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς καὶ ἰδιαίτερας καλλιτεχνι-
κῆς ἐργασίας μας περιτὰ οἱ συστάσεις.

Τιμαὶ προσिताὶ εἰς ὅλα τὰ βαλάντια.

Χορὸς τοῦ « Ζιζανίου »
ἐντὸς τοῦ καζανίου.

Ὁ φίλος μας ὁ Φαρακλὸς, σταφιδοφόρος Αἴας,
κατηγορεῖται σήμερον ὑπὸ τῆς Ἑνιάας,
ὅτι κακῶς ἐδήλωσε πῶς ἐφτίασε καζάνι
ποῦ ἀνυδροῦν οἰνόπνευμα νὰ δύναται νὰ βγάγῃ
καθ' ὅσον τὸ καζάνι του μ' ὅσο κι' ἂν βράζῃ μπρῖο,
δὲν ὑπερβαίνει τοὺς βαθμοὺς τριάκοντα καὶ δύο.

Ὡ Ἑνιάα ἀδαῆς κι' οἰκτρῶς ἀπατημένη
τοῦ Φαρακλὸς ἡ μηχανὴ
εἶναι μέγαλη καὶ τρατὴ
καὶ δὲν ὑφίσταται βαθμὸς νὰ μὴ τὸν ὑπερβαίνει.
Ὡ Ἑνιάα ποῦ μ' αὐτὰ ζητεῖς νὰ μᾶς φοβίσῃς!
Εὐρήκεις καὶ τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ κατηγορήσῃς!

Ἐβγαλε τόσα μέγαλα ἐκεῖνο τὸ καζάνι
καὶ σπύρτο γιὰ νὰ πίνουμε νομίζεις πῶς δὲν βγάινει;
Καζάνι ποῦ ἐτρόμαξε Ἀνατολὴ καὶ Δύσι
ἔρθ' ὁ Φορέστης σήμερα νὰν τὸ κατηγορήσῃ;

Φοβερισμοὺς νομίζετε
αὐτὸς πῶς ἀμπαδάει;
Γιὰ ποιόνε τὸν ἐπύρετε
τὸ Φαρακλὸ κομμάρι;

Φίλος ἔδωκε πρὸς φίλον τριαντάφυλλον μὲ φύλλον.
Καὶ ἰδοὺ πραγματογνώμων ὁ μηχανικὸς ὁ Φίλων
ποῦ μετράει τὸ καζάνι καὶ τὸ βρίσκει ἐντελές.
ἴσατε κύριε Φορέστη τ' εἶν' ἐτοῦτα ποῦ μᾶς λές;
Πῶς δὲν εἶναι τὸ καζάνι ὥς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ,
πῶς τόσες σερπεντίνες καὶ παντοῖα κομφετί;

Τὸν Προντζᾶ κατηγορεῖται
πῶς μπορεῖ καὶ σᾶς γελᾶ;
Δηλαδὴ μὲ σνγχωρεῖτε
μὰ δὲν εἰσαστε καλὰ!

Γιατὶ ἔστω πῶς σᾶς παίζει καὶ πῶς ἤθελε πρῶστῃ.
Ἐχει τέσσαρες σημάεις γιὰ νὰ ὑπερασπιστῇ.
Στὴ βινάριά του μέσα, εἶν' αὐτὸς Ὁθωμανὸς,
τὸ ποδόχι Γερμανία καὶ Γαλλία ὁ ἰηρός.

Τί σαχλὴ κατηγορία! Τὴν ἀκούω κι' ἀπερῶ.
Πῶς θὰ βράσῃ τὸ καζάνι ἂν δὲ ῥίξουμε νερό;
Τέλος πάντων μὴ σᾶς γροιάζει
γιὰ καζάνι Φαρακλὸς
παρ' ἀφήστε το νὰ βράζῃ
καὶ νὰ κάγῃ κλοῦ, κλοῦ, κλοῦ!

ΙΑΚΩΒΑΤΙΕΡΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— x x x —

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ΒΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Τὸ Βαγγελάκη καὶ ποῖος δὲν ξέρει,
ποῦνε τοῦ Βέγια δεξί του χέρι
καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναστατώνει
μὲ τὸ κοντό του τὸ πανταλόνι,
ποῦ λίγο τρώει, ποῦ λίγο πίνει,
ποῦχε κι' ἀγία ὑπομονή
κι' ἐπῆε κάτου στὴν Παλεστίνη
καὶ στὸ χωρίον Γεσθημανή.

Ὅσο βρισκώτουνε σ' ἀκμαῖα νηάτα,
ὁ Βαγγελάκης ἦταν πουλί.
μὲ πέντε κλώτσους ἀφ' τὰ Ῥαζάτα
ἐδῶ πετιώτουνε βράδυ κι' αὐγή.
Μὰ τώρα γέρασε καὶ ταῦρε σκούρα!
Εἶν' ὁ ἀνήφορος ὁ φεβερὸς
ποῦ δὲν τὸν πέρνει χωρὶς γαϊδούρα
ὁ Βαγγελάκης ὁ καφερός.

Μὲ τὴ γαϊδούρα κάθε μπονόρα
ὁ Βαγγελάκης θάρτη στὴ χώρα
κι' ὅταν θὰ φύγῃ τὸ σουρουπάκι,
πάλε καθάλα στὸ γαϊδουράκι.
Ἀφ' τὰ Ῥαζάτα ἔρχεται κάτω
μὲ τὸ γαϊδούρι τὸ ντελικάτο
κι' ἀπὸ τοῦ Βέγια ὡς τὰ Ῥαζάτα
μὲ τὸ γαϊδούρι στράτα μπουράτα!

Καὶ φηλὸς ὁ Βαγγελάκης,
καὶ μικρὸς ὁ γαϊδαράκης,
τὸν περνάει δοξασμένα
σὰν ἀρχαῖο βασιλεῖα
μὲ τὰ πόδια κρεμασμένα
ἀπουκάτου στὴν κοιλιά.

Μὲ γαϊδάρου ἡσυχία
κατεβαίνει κι' ἀνεβαίνει,
ἤγουν μ' ἀμαξοστοιχία
ποῦ κινδύνους δὲ λαβαίνει.
Τὰ γαϊδούρια εἶν' τὰ μόνα
γιὰ γερόντου ταξειδάκι
κι' ὅσο θάχουμε χειμῶνα
νὰ πηγαίνης Βαγγελάκη.
Ἄλλ' ἂν ἐρθοῦμε στὸ Μᾶη,
πρέπει νὰ συλλογιστῇς,
πῶς ὁ γαῖδαρος χουμάει
καὶ θὰ ἐκτροχιαστῇς!

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Κύριε Διευθυντά τοῦ « Ζιζανίου. »

Ἀνέγων ἐν τῷ « Νέῳ Ἀστὺ » διάφορόν τι ἐπιγραφόμενον « Ὁ Ψαλτῆρας καὶ οἱ Λαθρέμποροι » οὐδὲν ἕτερον σκοποῦν ἢ ἀνοῦσιον ρεκλάμαν ὑπὲρ τοῦ κ. Τελώνου Κεφαλληνίας.

Τὰς διαφημίσεις εὐγενῶν καὶ ὑψηλῶν ἰδεῶν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἐννοοῦμεν πάντες. Τὰς ρεκλάμας τέλος σκοπούσας τὴν εὐδόσιν ἰδιωτικῆς τινος ἐπιχειρήσεως, βλέπει καθὲς ἀδιαφόρως· ἀλλὰ ρεκλάμαν ὑπὲρ ἀπλῆς ἔστω ὑπηρεσίας καὶ τοῦ κοινοῦ καθήκοντος ἐνὸς ὑπαλλήλου καὶ εἰς βάρος ἐτέρων, πάντες ἀγδιάζουσι ὡς ἀντιβαίνουσας εἰς τὸν ἀνθρωπισμόν.

Οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Δημοσθένης Πηλάλης ἢ Τσαλαβάνος, προσορμήσαντες τὸ πλοῖον τῶν εἰς τὸν λιμένα Φισκάρδου μὲ φορτίον σίτου κοιλὰ 240 κατέθεσαν δηλωτικὸν διὰ κοιλὰ 230 περίπου, ὅπερ ἀμέσως ὁ ὑποτελώνης κ. Παρτίδος ἀντέγραψεν εἰς τὸ βιβλίον ἀντιγραφῆς τῶν δηλωτικῶν. Ὁ πλοίαρχος μετ' ὀλίγον δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι ἐκ παραδρομῆς ἐδήλωσε κοιλὰ 230. τοῦ πλοίου περιέχοντος κοιλὰ 240 ὅπερ καὶ ἐδιόρθωσεν ὁ ὑποτελώνης εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀντιγραφῆς δηλωτικῶν ἥτοι ἀπὸ 230 εἰς 240.

Ἀφοῦ κατετέθη τὸ δηλωτικὸν ἐγένετο καὶ ἡ διασάφσις εἰσαγωγῆς διὰ τὸ ἥμισυ ἥτοι διὰ κοιλὰ 120. Ἡ διασάφσις αὕτη ἐχρεώθη, κατεχωρήθη καὶ ἐξεδόθη τὸ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἡδυνάται ὁ πλοίαρχος νὰ πωλήσῃ εἰς Φισκάρδον τὸ τελωνισθὲν ἥμισυ φορτίον τοῦ σίτου, ἐζήτησε δικαιοματικῶς καὶ τῷ ἐδόθη παρὰ τοῦ κ. Ὑποτελώνου δηλωτικὸν μεταφορᾶς διὰ τὸν τελωνισθέντα σίτον καὶ ἀπόσπασμα ὑποκειμένου διὰ τὸν μὴ τελωνισθέντα.

Ἐρωτῶμεν ἤδη ποῦ ὑφίσταται τὸ διατυμπανισθὲν λαθρεμπόριον; Ποῦ ἔγκειται ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου; Ποῦ τὸ ἀθέμιτον ὄφελος τὸ ἐκ συστάσεως προσπορισθὲν;

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ποινικὴ Δικαιοσύνη θὰ σπεύσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἐντιμὸν καὶ πεπειραμένον ὑπάλληλον ὡς τὸν κ. Παρτίδον, ὅστις δύναται νὰ διδάξῃ ὑπηρεσίαν εἰς πολλοὺς γηραιοὺς καὶ νεάζοντας τελώνας πρώτης τάξεως. Νὰ ἱκανοποιήσῃ λέγω ὑπάλληλον οὐτινος διακυβεύεται ἀδίκως ἡ ὑπόληψις καὶ κινδυνεύει ἡ προσωπικὴ του ἐλευθερία ἀναιτίως καὶ χάριν τῆς ρεκλάμας.

ΦΙΛΟΔΙΚΑΙΟΣ.

Κατὰ προχθεσινὸν τηλεγράφημα τῆς Αὐστρῶ-Ἀμερικάνας πρὸς τὸν ἐδῶ Πράκτορα τῆς κ. Χαράκτην πλείστοι Ἕλληνες μετανάσται ἀναχωρήσαντες ἐκ Πειραιῶς δι' ἄλλων ἐταιριῶν παραμένουσιν ἐπὶ ἡμέρας εἰς Νεάπολιν καὶ Μασσαλίαν ἐλλείψει μέσου ἀναχωρήσεως διὰ Νέαν-Ὑόρκην. Οἱ συγγενεῖς τῶν ἀπετάνθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦντες συνδρομὴν.

Μᾶς ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν μία ἀπάντησις τοῦ κ. Ν. Χαριτάτου τὴν ὁποίαν ἐλλείψει χώρου δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἀτμοπλοία ΑΥΣΤΡΟ—Α ΜΕΡΙΚΑΝΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιον ΣΟΦΙΑ ΧΟΕΜΒΕΡΓ ἀναχωρεῖ τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1906 ἡμέραν Παρασκευὴν ἐκ Πατρῶν, κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ κ. Παν. Χ. Χαράκτη.

ΚΑΤΩ ΑΙ ΡΕΚΛΑΜΑΙ

ΙΑΝΝΙΝΟΝ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ

Εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀφίχθησαν αἱ πρῶται εἰσαχθεῖσαι γνήσιαι Ἀμερικανικαὶ Ῥαπτομηχαναὶ, Μηχαναὶ Κεντημάτων, Ῥαπτῶν, Ὑποδηματοποιῶν, Σκαλτσομηχαναὶ καὶ Γραφομηχαναὶ καὶ πωλοῦνται διὰ μηνιαίων καὶ ἐβδομαδιαίων δόσεων εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Διαρκὲς παρακαταθήκη παρὰ τῷ κ. ΠΕΤΡῳ Γ. ΤΡΑΥΛῳ ἐμπόρῳ ὁδὸς Λιθοστρώτου παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐνθα παραμένει μηχανικὸς καὶ διδασχάλισσα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν μας πρὸς διδαχὴν τοῦ χειρισμοῦ δωρεάν.

Προκαλοῦμεν δὲ πάντα βουλόμενον νὰ διαμφοσθῇ τὴν τελειότητα στερεότητα καὶ γνησιότητα τῶν μηχανῶν μας.

Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Συμβουλευόμεν τοὺς μεταβαίνοντας εἰς Ἀμερικὴν, ὅπως προτιμῶσι τὰ Ἀτμόπλοια τῆς Ἐταιρίας Οὐαίτ Στάρ Λάιν ὡς τὰ μεγαλύτερα καὶ ἀναπαυτικώτερα τοῦ κόσμου καὶ μόνον κατάληλα δι' ἐπιβάτας.

Ἐκδίδονται εἰσιτήρια ἐνταῦθα δι' ὅλας τὰς πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀμερικῆς παρὰ οὐ πρᾶκτορος ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΤΡΑΥΛΟΥ ὁδὸς Δεωσέτου πλησίον Σησιωτίσσης καὶ ὁδὸς Λιθοστρώτου παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΑΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΝΤΩΝΑΤΩ

Ὁ Στέφανος Ἀντωνᾶτος ἐργασθεὶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰ μεγαλῆτερα Ἀλάντοποιεῖα τῶν Ἀθηνῶν, κατήρτισε τέλειον Ἀθηναϊκὸν ἐργοστάσιον ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγίου Γεωργίου.

Κατασκευάζονται σαλτσιτσότα, λουκάνικα, χοιρομέρια κ.τ.λ. ἀπὸ γνήσιον χοιρινὸν χρέας πρωτίστης ποιότητος.

Αἱ τιμαὶ τοῦ συγκαταβατικώταται.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΝ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ